

481. Добро-то послѣдствіе (апотелесма) на всяко дѣло, и наистина въ най опасны-те обстоятелства, не зависи отъ помощь-та, която приемаме отъ другадѣ, но отъ разумность-та, и отъ добро-то обхожденіе.

482. Разумность-та предпочитася отъ храбрость-та, защото разумность-та совершава дѣла, кои-то храбрость-та не може да учини.

483. Мудрый съ рѣчы-те си чини нѣқта, гдѣ-то сто войски соединени не могатъ да учинатъ.

484. Блаженъ е оный, кой-то отъ недостаткы-ге на другы-те поправява свои-те.

485. Добрни-те не иматъ воздаяніе достойно за наши-те кланявія, кои-то правиме, за да ги получиме.

486. Не треба да ся разговарашъ докль перво не обмыслишъ онова, кое-то ще кажешъ, нито да чинишъ нѣчто безъ размышленіе.

487. Они, кои-то ся уповаватъ да найдатъ полза между мятежы-те и неустройства-та, не праватъ друго освѣнь да ги причивяватъ.

488. Не можеме никогда да имаме пріятель безъ недостатокъ (кусуръ).

489. Когда нѣкой има добродѣтель,